

си жена. За туй искаше да види Исуса. А той като са извѣсти за туй, отиде въ ближната пустыня на Витсаида съсь ученицитѣ си, които бѣхъ са върнѣли отъ проповѣдта. И тамъ отъ сѣкхдѣ са стекохъ, дѣто и народытѣ са поучавахъ, и болнытѣ са исцѣривахъ. И защото Исусъ само съсь петъ хлѣба и двѣ рыбы нахрани тамъ до петъ хиляды души освѣнь женытѣ и дѣцата, народытѣ прѣговарѣхъ да го провъзгласятъ за царь. Той обаче като знаѣше намѣреніето имъ, принуди ученицитѣ да прѣминятъ тѣ по напредъ оттаткъ; а той като отпуснѣ народытѣ, възлѣзе на гората да са помоли. А ученицитѣ самы прѣзъ нощта като са плакнѣхъ въ морето отъ противныйтѣ вѣтъръ, видѣхъ го около чевъртата стража на нощта да върви надъ морскытѣ воды. Туй мыслѣхъ тѣ за привидѣніе и са уплашихъ, но като чухъ гласътъ му, ободрихъ са. Тогазъ Петъръ поиска дозволеніе да ходи и той надъ водытѣ, което му са даде, и тръгва по тѣхъ. И отъ страхъ понеже поченъ да потѣва, Исусъ го улови за рѣката и го укори като маловѣрецъ. Щомъ са покачи Исусъ на корабътъ тутакси прѣстанѣ вѣтърътъ. (Мат. дѣ. 1—33. с. 14—32. 18к. 7—17. Іоан. 3. 1—12.).

§. 29. *Петъръ исповѣда че Исусъ е светый Божій.*

На сутренъта народытѣ като го потърсихъ тамъ, дѣто чудесно са нахранихъ въ минжлыитѣ день, и като не го намѣрихъ, прѣминѣхъ въ Тиверіада, и отъ тамъ пакъ въ Капернаумъ. Тука гы съвѣтуваше Исусъ да не търсятъ приврѣмenny хлѣбъ; но онзи който слѣзва отъ небето, който е той. И понеже имъ рече, че хлѣбътъ кой ще имъ даде е него-